

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení dne 25. června 2008 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Bittnerové a přísedících Ing. Milana Veselého a Jana Matyáše **t a k t o** :

Obžalovaný

J ■ K ■ ,

roz. C ■ , nar. ■ v R ■ , S ■ ,
operátor, trvale bytem na MÚ M ■ , P ■ čp. ■ , t. č. ve vazbě
ve Vazební věznici v Praze 6 – Ruzyni,

j e v i n e n ,

že

I.

v době od 12.30 hodin dne 30. 3. 2007 do 10.00 hodin dne 31. 3. 2007 přesně nezjištěným způsobem vnikl do bytu č. ■ poškozené V ■ P ■ , narozené ■ , v N ■ , Z ■ čp. ■ , okres Mělník, kde v úmyslu usmrtit a zmocnit se jejích věci, fyzicky poškozenou napadl, zasadil jí opakované údery do obličeje a způsobil jí tím krevní výrony v obličeji, tržnou ránu rtu a další poranění a nato ji rdousil až do okamžiku, kdy v důsledku udušení zemřela, poté z bytu odcizil přinejmenším mobilní telefon

značky Nokia 5110, občanský průkaz, průkaz pojištěnce Všeobecné zdravotní pojišťovny, koženkovou tašku, náušnice a klíče od bytu, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 3. 1993, sp. zn. 1 T 31/92, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 9. 1993, sp. zn. 7 To 60/93, uznán vinným mimo jiné trestným činem vraždy podle § 219 odst. 1 tehdy platného trestního zákona jako zvlášť nebezpečný recidivista ve smyslu § 41 odst. 1 tehdy platného trestního zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 13 roků a 6 měsíců, který vykonal,

t e d y

jiného úmyslně usmrtil, tento čin spáchal opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, přičemž takový zvlášť závažný úmyslný trestný čin spáchal přesto, že byl pro takový závažný úmyslný trestný čin potrestán a tato okolnost pro svou závažnost, zejména vzhledem k délce doby, která od odsouzení uplynula, podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost,

II.

v přesně nezjištěné době od 19.00 hodin dne 7. 5. 2007 do 0.6.30 hodin dne 8. 5. 2007 v domě v R [REDAKCE] čp. [REDAKCE] v obci Z [REDAKCE], okres Kladno, fyzicky napadl poškozenou J [REDAKCE] J [REDAKCE], nar. [REDAKCE], v úmyslu donutit ji k souloži, přičemž jí tak způsobil úder zejména do hlavy mnohočetná poranění měkkých tkání obličeje a při zavedení tupého předmětu do pochvy jí způsobil trhlinu poševní sliznice v oblasti zevního ústí močové trubice, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 3. 1993, sp. zn. 1 T 31/92, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 9. 1993, sp. zn. 7 To 60/93, uznán vinným mimo jiné trestným činem vraždy podle § 219 odst. 1 tehdy platného trestního zákona jako zvlášť nebezpečný recidivista ve smyslu § 41 odst. 1 tehdy platného trestního zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 13 roků a 6 měsíců, který vykonal,

t e d y

násilím donutil jiného k obdobnému pohlavnímu styku jako soulož, přičemž takový úmyslný závažný trestný čin spáchal přesto, že byl pro jiný zvlášť závažný úmyslný trestný čin potrestán a tato okolnost pro svou závažnost, zejména vzhledem k délce doby, která od odsouzení uplynula, podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost,

t í m s p á c h a l

ad I.

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. c), h) tr. zák. jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zák.

ad II.

trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zák. jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zák.

a o d s u z u j e s e

podle § 219 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. a § 42 odst. 1 tr. zák. a § 29 odst. 3 tr. zák. **k výjimečnému úhrnnému trestu odnětí svobody na doživotí.**

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. se obžalovaný k výkonu trestu **z a ř a z u j e do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. **j e** obžalovaný **p o v i n e n** nahradit škodu poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Krajská pobočka pro Středočeský kraj, Územní pracoviště Kladno, Cyrila Boudy 115, Kladno, ve výši 51.343,10 Kč.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaný J■ K■, roz. C■, od mládí páchal trestnou činnost. Poprvé byl odsouzen pro krádeže (tehdy § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák.), původně podmíněně odložený trest byl přeměněn a vykonal jej v roce 1982. Dále byl odsouzen opakovaně pro trestné činy výtržnictví a poškozování cizí věci – 10 měsíců vykonal v roce 1982, dále vykonal trest odnětí svobody 3 roky, následně byl do 23.5.1988 ve výkonu trestu pro přečin podle § 9 odst. 1 písm. a) tr. zák. a dne 8.2.1990 byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu Ostrava, sp.zn. 5 T 1/90, který nabyl právní moci dne 15.3.1990, pro trestný čin loupeže dle §

234 odst. 1 tr. zák. vedle pokračujícího trestného činu dle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák., dílem ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 4 let a 6 měsíců. Tohoto trestného činu se dopustil skutkem spočívajícím v tom, že dne 30.11.1989 v úmyslu zmocnit se věci poškozeného mu přiložil nůž na krk a s pohrůzkou zabitím jej donutil k vydání pánských náramkových hodinek a cigaret. Z výkonu trestu byl podmíněně propuštěn dne 16.5.1991 (amnestií v roce 1990 mu byly prominuty dva roky trestu odnětí svobody) na zkušební dobu 5 let. Ve zkušební době spáchal skutek kvalifikovaný rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 5.3.1993, sp. zn. 1 T 31/92, který nabyl právní moci dne 6.9.1993, jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zák., jehož se dopustil jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zák., a dále byl uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. Těchto trestných činů se dopustil dne 31.12.1991, tj. sedm měsíců po podmíněném propuštění, kdy v Ostravě na ulici N [redacted] pod záminkou, že potřebuje napsat vzkaz pro svoji družku bydlící v sousedním bytě, byl vpuštěn do bytu poškozenou A [redacted] G [redacted], nar. [redacted], kde ji fyzicky napadl tak, že jí zakryl ústa, uchopil za krk a způsobil jí tak smrt udušením zardoušením, pak prohledával byt a z peněženky poškozené odcizil peněžní částku nejméně 2.300,- Kč. Za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 13 let a 6 měsíců, který vykonal dne 23.6.2006.

V průběhu výkonu trestu odnětí svobody asi v roce 2002 se obžalovaný seznámil s M [redacted] Č [redacted], nar. [redacted], která reagovala na jeho seznamovací inzerát v rozhlase, do doby jeho propuštění jej navštěvovala, posílala mu balíčky a finančně jej podporovala a souhlasila s jeho žádostí, aby se k ní po výkonu trestu do obce Ch [redacted] přistěhoval, když formálně mu zařídila bydliště u své známé A [redacted] H [redacted], nar. [redacted], neboť vzhledem k trestní minulosti obžalovaného její děti nesouhlasily, aby u ní bydlel. Obžalovaný se vůči ní choval agresivně, vyhrožoval jí, fyzicky ji napadl, opakovaně proto podávala trestní oznámení a koncem října 2006 odmítla v důsledku jeho agresivního chování, aby u ní bydlel. Obžalovaný se odstěhoval k A [redacted] H [redacted], u níž měl trvalé bydliště. Poté, kdy fyzicky napadl ji i jejího manžela, bylo k její žádosti trvalé bydliště obžalovaného na její adrese zrušeno dne 5.4.2007 (nadále měl trvalé bydliště na adrese obecního úřadu).

U A [redacted] H [redacted] se obžalovaný seznámil s inzertními novinami Spirit, které pravidelně kupovala, a cca od ledna 2007 se na základě inzerátu v těchto novinách začal seznamovat se ženami. Dne 18.1.2007 se tak seznámil s L [redacted] S [redacted] a v přibližně stejné době na přelomu ledna a února 2007 A [redacted]

B[REDACTED]. U obou se snažil dosáhnout toho, aby u nich mohl bydlet, obě s ním nakonec soužití odmítly v dubnu 2007. L. S[REDACTED] v souvislosti s tím, že se s ním dále nechtěla stýkat, odmítala, aby u ní bydlel, dne 25.4.2007 fyzicky napadl.

Inzertní noviny Spirit rovněž pravidelně kupovala poškozená V[REDACTED] P[REDACTED], nar. [REDACTED], která několik let odpovídala na inzeráty. Prostřednictvím inzerátu se s poškozenou seznámil obžalovaný. V odpoledních hodinách dne 30.3.2007 se záměrem zmocnit se věcí poškozené V[REDACTED] P[REDACTED], vnikl do jejího bytu č. [REDACTED] v N[REDACTED], Z[REDACTED] čp. [REDACTED], kde poškozenou poté, kdy otevřela dveře, fyzicky napadl, když zakřičela, opakovaně ji udeřil do obličeje a způsobil jí tak v obličeji krevní výrony, poté ji rdousil tak, že jí stlačoval velkou intenzitou předloktím ruky krk směrem zepředu dozadu a druhou rukou jí zakrýval ústa a vyvíjel tlak na ústa, a to až do okamžiku, kdy v důsledku udušení zemřela. Byt prohledal a odcizil nejméně mobilní telefon značky Nokia 5110, občanský průkaz, průkaz pojištěnce VZP, koženkovou tašku, náušnice a klíče od bytu a z bytu odešel. Mobilní telefon a náušnice poté prodal.

Obžalovaný jezdíval do obce Z[REDACTED], kde navštěvoval bratry L[REDACTED] a jejich sestru A. M[REDACTED]. Obec navštívil rovněž dne 7.5.2007 a za přesně nezjištěných okolností se dostal do kontaktu s poškozenou J[REDACTED] J[REDACTED], nar. [REDACTED], která byla v důsledku stařecké demence vůči cizím osobám velmi důvěřivá. Dostal se tak do domu poškozené v R[REDACTED] čp. [REDACTED], kde poškozenou fyzicky napadl v úmyslu donutit ji k souloži, způsobil jí tak úderů pěstí zejména do hlavy mnohočetná poranění měkkých tkání obličeje a při zavedení nezjištěného tupého předmětu do pochvy jí způsobil trhlinu poševní sliznice v oblasti zevního ústí močové trubice. Zůstal spát nahý v kuchyni, kde spávala poškozená. V ranních hodinách dne 8.5.2007, když ještě spal, poškozená odešla kolem 6.30 hodin z domu neupravená a nedostatečně oblečená, potkala svědkyni P[REDACTED], která se s ní vrátila do domu, kde našla v posteli v kuchyni spícího obžalovaného, o němž se poškozená před ní a sousedkou K[REDACTED] vyjádřila, že ji zbil a znásilnil, že byla znásilněna, následně zopakovala téhož dne před synem svědkem J[REDACTED] a rovněž u lékaře gynekologa, kde byla na prohlídce. Krátce poté, co byl v domě přistižen svědkyní P[REDACTED] a následně svědkyní K[REDACTED], obžalovaný odešel a byl v 9.20 hodin zadržen policií v kůlně u domu bratří L[REDACTED].

Obžalovaný doznal, že byl v bytě poškozené P [REDACTED], nikoli ovšem sám, doznal také, že ji fyzicky napadl, ale nebyl to on, kdo způsobil poškozené smrt, to, že k tomu došlo ani nevěděl. K poškozené šel na žádost L. S [REDACTED] s tím, že poškozené odcizí peníze, S [REDACTED] měla rychle sebrat peníze a jeho úkolem bylo poškozenou chytit a zajistit, aby nekřičela. Poškozenou do té doby neznal. Tip pocházel od známé S [REDACTED] H [REDACTED], S [REDACTED] se o ženě, k níž chtěli jít krást, vyjadřovala jako o V [REDACTED]. H [REDACTED] s nimi jela svým autem do N [REDACTED], odjížděli z Kladna ve 14.10 hodin a do N [REDACTED] přijeli po 14.30 hodin. Po vstupu do bytu poté, kdy jim poškozená otevřela a dala najevo, že S [REDACTED] zná – řekla „Ty jsi tady také“, resp. ji oslovila i jménem, chytil poškozenou pravou rukou silně za čelist. Poškozená se mu snažila vyškubnout, říkala, že jej nezná, škrábala jej, nato ji uchopil levou rukou v oblasti lokte pod krkem, vyzval ji, aby nekřičela, a pravou rukou ji několikrát udeřil, neví přesně kam. Poškozená křičela opakovaně, snažila se vysmeknout, utéct do koupelny, když tomu bránil, směrem do koupelny oba spadli, poté ji zvedl, opakovaně ji držel rukou silně za čelist a hranou předloktí ji zepředu pod bradu tlačil na krk (držel ji tzv. do kravaty), když opakovaně křičela, zastrásoval ji, řekl jí, že když zavolá policii bude mu už všechno jedno. Na krk jí netlačil nijak silně, i facky jí dával tak, aby jí neublížil, i když jí mačkal čelist, stále dýchala. Připustil, že měl vztek, neboť to, co se dělo, muselo být v domě slyšet. V situaci, kdy jí tlačil na krk, mačkal čelist a přesto a také přes výhrůžky poškozená stále křičela a chtěla se mu vysmeknout, povalil ji na zem a ona zůstala ležet v zadní části chodby. Trval na tom, že poškozená žila, dýchala, dokonce na něj ještě i mluvila, byť současně také uváděl, že byla omráčená. Poté vyšel z bytu na chodbu domu, kde čekal 10 – 15 minut, hlídal, a když S [REDACTED] dlouho nešla, opět nahlédl do bytu a uviděl, jak poškozená leží na místě, kam ji povalil, přes horní část těla má deku a S [REDACTED] jí dekou tlačí na hlavu. Poškozená neměla nic na nohou, vedle těla ležely černé kalhoty a něco bílého, snad košile nebo blůza. Má zato, že S [REDACTED] poškozenou dekou udusila, ovšem když se na tyto okolnosti S [REDACTED] ptal, vždy mu říkala, aby se nebál, že poškozená žila. V situaci, kdy viděl, jak tlačí deku na hlavu poškozené, řekl, aby toho nechala, nato si ona sundala gumové rukavice, které jí přinesl z firmy C [REDACTED], vzala dvě tašky a z bytu odešli, přičemž ona zabouchla dveře, viděl u ní také klíče. V taškách měla deku, mobilní telefon, náramky, později v taškách viděl také mýdla, prášek na praní, parfémy, nějaké krabičky, starší náušnice, boty, a také mu řekla, že se jí nepodařilo sebrat poškozené z prstu prstýnek, další jí vzala, stejně jako řetízek. Po odchodu z bytu mu S [REDACTED] dala starší černý mobilní telefon značky Nokia se SIMkartou, aby ho prodal, sám si vzal z tašky náušnice a S [REDACTED] mu ještě dala 500,- Kč a odešla za kamarádkou s tím, že večer musí být doma. Vypověděl rovněž, že mu dala hodinky, na kterých viděl čas, a to 14.15 – 14.20 hodin, a k dotazu na časové nesrovnalosti vyplývající z důkazů

následně vypověděl, že mu později řekla S [REDACTED], že v hodinkách nebyla baterie. Poté šel do restaurace v blízkosti nádraží ČD, vypil několik piv, ujel mu vlak. Po dvacáté hodině v další blízké restauraci prodal neznámému Romovi náušnice, nabízel mu i telefon, ten se mu ale nepodařilo prodat. Dále popíjel pivo, poté usnul na lavičce, probudil se ráno a kolem 9.30 hodin odjel vlakem směrem do Kralup. Během jízdy zazvonil telefon poškozené, nikdo se ale neozval. Poté SIMkarta z tohoto telefonu dal do svého, někdy v té době poslal S [REDACTED] SMS, resp. více SMS, přičemž střídal ve svém telefonu SIMkarta svou a SIMkarta z telefonu poškozené. U hlavního líčení dále uvedl, že když měl SIMkarta z telefonu poškozené ve svém mobilním telefonu, objevilo se na displeji, že volá L [REDACTED] z Kladna, zavolał S [REDACTED] a ona mu potvrdila, že volala. Z mobilního telefonu poškozené nevolal, ani neposílal SMS. Dále popsal své cestování 31.3.2007 vlakem – jel z Kralup do Roudnice, kde byl v restauraci, v 19.10 hodin odjel do Mšeného-Lázní, byl u H [REDACTED], dále u K [REDACTED], od ní si půjčil kolo a na něm odjel do Kladna, kde ve večerních hodinách navštívil S [REDACTED] a telefon i SIMkarta poškozené jí vrátil, a poté se ještě znovu vrátil do Mšeného za K [REDACTED]. U hlavního líčení dále uvedl, že asi za tři dny mu opět dala S [REDACTED] mobilní telefon poškozené, ale už bez SIMkarty, stejně tak jako mobilní telefon, který odcizili V [REDACTED], a oba jeden v Kralupech a jeden v Kladně, pak prodal. Nic neví o tom, jak se SIMkarta poškozené dostala mezi koleje na stanici ČD Zákolany, kde byla dne 31.3.2007 nalezena, musela ji tam hodit S [REDACTED] nebo H [REDACTED]. Dále ke komunikaci se S [REDACTED] uvedl, že u sebe neměla svůj mobilní telefon, když odjeli do N [REDACTED], v N [REDACTED] jí půjčil svůj, aby si zavolala, a vrátila mu ho, až odešli z bytu poškozené. Dále vypověděl, že měla dvě SIMkarty. K L. S [REDACTED] potvrdil, že se s ní seznámil v lednu 2007 prostřednictvím inzertních novin Spirit, začali se scházet, přespával u ní, dvakrát spolu také byli ubytováni v hotelu. Občas docházelo ke sporům, když jej nutila, aby kvůli synovi od ní odešel brzy ráno. Pouze dvakrát se stalo, že jí dal facku, tu si zasloužila. Podruhé to bylo poté, kdy mu odmítala říci bližší informace o kamarádce H [REDACTED], dohadovali se, vyčítal jí, že je jí jedno, že mu vzhledem k předchozímu odsouzení hrozí přísný trest. Dále od ní věděl, že s předcházejícím partnerem chodila krást, nutila jej, aby okradl svědkyni H [REDACTED], několik krádeží provedli také spolu, například u V [REDACTED]. Mluvila o tom, že potřebuje pračku, a následně přišla s tipem od H [REDACTED] na krádež u poškozené. O kamarádce H [REDACTED] mu řekla, když si s ní telefonovala, a jako H [REDACTED] se mu také představila při cestě z Kladna do N [REDACTED]. U hlavního líčení dále vypověděl, že se F [REDACTED] L [REDACTED] vyjádřil, že zná H [REDACTED] z N [REDACTED], která „seděla“, ví také, že L. S [REDACTED] s L [REDACTED] chodila na pivo. U hlavního líčení nově také vypověděl, že cestou do bytu poškozené se S [REDACTED] venku potkali starého dědka nakrátko ostříhaného, musel je vidět, říkal to vyšetřovateli, on to

ale nijak neproověřil. Znovu jej potkali ve vestibulu domu, když odcházeli, pozdravili jej, musel v domě bydlet. Dále obžalovaný v zásadě, jak je uvedeno shora, popsal seznámení s Č[REDAKCE], která jej ve věznici navštěvovala a u níž pak bydlel. Byly proti němu ale zaujaty její děti, dcera nadávala jemu i jí, popsal situaci, kdy chytil dceru za ruce, řekl jí, aby jej neobviňovala, byl v šoku, jak se k němu chovají, po Č[REDAKCE] chtěl, aby to s dětmi nějak vyřešila s tím, že jinak u ní nebude bydlet. Kvůli dětem měl s Č[REDAKCE] spory, ona opakovaně na něj podávala trestní oznámení, postřehl, že kvůli němu stále k Č[REDAKCE] někdo volal nebo k ní chodil, často tam takto byla svědkyně M[REDAKCE], to byl také důvod, proč dal Č[REDAKCE] facku. Nakonec se odstěhoval ke svědkyni H[REDAKCE]. Potvrdil, že H[REDAKCE] mu půjčovala peníze, popřel ale, že by jí peníze ukradl. Kvůli penězům, které jí dlužil, se pohádali, tehdy ji rukou v rukavicích chytil za tvář a zatlačil ji ke dveřím. Současně ovšem v reakci na výpověď svědkyně H[REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl, že svědkyně mluví pravdu, je mu líto, že ji uhodil, což vysvětlil tím, že tam s ním byla L. S[REDAKCE] a její syn, nechtěl, aby je viděla, potřeboval ji dostat z pokoje, byl oblečený, měl bundu, čepici, rukavice. Svědkyni se chtěl druhý den omluvit, ona s ním ale nechtěla mluvit, měla strach. Připustil také, že napadl manžela svědkyně H[REDAKCE], a to za okolností, kdy si chtěl půjčit kolo, on jej ale nechtěl pustit dovnitř, chytil jej proto za vlasy, on byl slabý a spadl. Od H[REDAKCE] se také dozvěděl, že svědkyně Č[REDAKCE] navádí jeho manželku proti němu, tj. proti manželovi a také proti obžalovanému, proto vypověděl, že jej chytil pod krk, což není pravda. Stejně tak slyšel od svědkyně K[REDAKCE], že svědkyně Č[REDAKCE] tlačila na H[REDAKCE], aby uváděl, že ho napadl. Připustil, že na H[REDAKCE] křičel, ovšem to bylo jen proto, aby jej slyšeli. Konečně ke své obhajobě poukazoval na to, že ke svědkyni B[REDAKCE], s níž se rovněž seznámil na inzerát v uvedených inzertních novinách, se nechoval agresivně.

Z výpovědi svědkyně V[REDAKCE] K[REDAKCE], dcery poškozené, soud zjistil, že byla u poškozené 30.3.2007 společně se svým přítelem svědkem Č[REDAKCE], nechala jí telefon, aby se mohla s vnučkou, svědkyní L[REDAKCE] B[REDAKCE] dohodnout o návštěvě hřbitova následujícího dne, odjížděli od ní kolem 12.30 hodin, poškozená nemluvila o tom, že by čekala nějakou návštěvu. Svědkyně dále vypověděla, že matka pravidelně kupovala inzertní noviny Spirit a několik let odepisovala na seznamovací inzeráty, neví ovšem, že by ji někdo navštívil, jméno obžalovaného jí nic neříká. Dále vypověděla, že matka měla dost známých, mezi nimi nebyla žádná L[REDAKCE] ani H[REDAKCE]. Následujícího dne kolem 9.30 hodin přijela dcera L[REDAKCE] s tím, že poškozená neotevírá dveře bytu. Společně se svědkem Č[REDAKCE] odjeli do N[REDAKCE], oni dva šli do bytu, kde viděli poškozenou ležet na podlaze. Chodbou viděla do kuchyně, kde byly vidět

rozházené papíry, svědek Č■■■■■ zavolal telefonicky záchrannou službu a policii. Po příjezdu lékařky hledala osobní doklady poškozené, v obvyklých místech v zásuvce, která byla vytažená, nebyly a nenalezla je ani jinde v bytě. Zjistila také, že v bytě není ani mobilní telefon značky Nokia 5110. Svědkyně poznala sadu mýdel vydaných svědkyní S■■■■■, které poškozené koupila.

Shodně svědkyně L■■■■■ B■■■■■ vypověděla, že kolem dvanácté hodiny dne 30.3.2007 jí poškozená zavolala z telefonu matky a domluvily se, že ji vyzvedne 31.3.2007 v 9.00 hodin a pojedou na hřbitov. Před 8.30 hodin dne 31.3.2007 zavolala, někdo to zvedl, nikdo se ale neozval, pouze slyšela hluk, který připomínal restauraci, a někdo telefon položil. Když následně volala opakovaně nikdo již telefon nezvedl a asi při čtvrtém pokusu už byl telefon vypnutý. Poškozená u domu nečekala, proti svým zvykům měla zavřená okna, nedozvonila se na ni, dostala strach, neměla odvahu otevřít klíči, zavolala matce, která se svědkem Č■■■■■ přijela, šla s ním do bytu a následně se od nich dozvěděla, že poškozená leží v chodbě. Za chvíli přijela záchranka a lékař konstatoval smrt. Svědkyně popsala šperky, které poškozená měla nebo je nosila, dále vypověděla, že se zřejmě ztratil parfém, byla jí povědomá kazeta barevných mýdel, které vydala svědkyně S■■■■■, takové poškozená dávala do prádla.

V zásadě shodně s výpověďmi těchto svědkyň vypověděl svědek Č■■■■■, z jehož výpovědi dále vyplývá, že v bytě scházely 4 pohledy od mužů, které mu poškozená předchozího dne ukazovala.

Tyto výpovědi korespondují s obsahem protokolu o ohledání místa činu, z něhož soud zjistil, že bylo provedeno na základě oznámení dispečinku záchranné služby o podezřelém úmrtí dne 31.3.2007 v 10.05 hodin. Ze záznamu o výjezdu záchranné služby bylo zjištěno, že výzva byla přijata v 9.59 hodin, lékařka konstatovala zcela rozvinutou posmrtnou ztuhlost se závěrem, že smrt nastala cca 30.3.2007 v pozdních odpoledních hodinách, což také odpovídá nálezům při pitvě (viz znalecký posudek z odvětví soudního lékařství). Protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace dokládá nález těla poškozené, zjištění, že zámek vstupních dveří do bytu nebyl poškozen, v bytě byly zjištěny zjevné stopy prohledávání (otevřené skříňe – dvířka, zásuvky, vyházené věci) a zajištěno množství stop biologických, daktyloskopických, trasologických, chemických a věcných. V koupelně byla nalezena zubní protéza. Nalezeny byly balíčky korespondence s různými muži.

Podle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, stvrzeného znalci u hlavního líčení byla na těle poškozené V. P. nalezena řada stop fyzického násilí. Bylo zjištěno zamodráný (cyanosa) obličej, krevní výrony v obou víčkách levého oka, podspojivkové krvácení levého očního bulbu, krevní výrony horního rtu, tržná rána v místě uzdičky, tržná rána na spodní ploše jazyka, tržná rána a krevní výron v oblasti kořene jazyka, uvolněná zubní protéza částečně uzavírající vchod do hltanu, krevní výronky na přední straně krku, krevní výrony v dolní polovině krku, krevní výrony nad pravou klíční kostí a nad hrudní kostí, krevní výron na přední ploše celé pravé paže, krevní výron v měkkých pokrývkách lebních, v podkoží přední strany krku, krevní výrony na pravém a levém kývači v pojivu levé společné krkavice, zlomenina levého horního rohu štítné chrupavky s krevním výronem v okolí, krevní výron u pravého horního rohu chrupavky štítné, krevní výrony pod hlasovými vazami hrtanu, pod pouzdrem obou laloků štítné žlázy, krevní výron ve sliznici jícnu, krevní výron na přední ploše dolní třetiny krční páteře, dále byl zjištěn otok plic a mozku, krevní výrony ve svalstvu horní poloviny trupu a další. Bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo podle závěrů znalců udušení ze zardoušení. Poškozená mohla být rdoušena jednou rukou, přičemž druhá ruka zakrývala a vyvíjela tlak na ústa, nebo mohl být krk stlačován předloktím jedné ruky a druhá ruka zakrývala a vyvíjela tlak na ústa. Tupé násilí působilo na krk poškozené velkou intenzitou zepředu dozadu. Vzhledem k nálezu jediného oděru krku a velkého vnitřního nálezu je nejpravděpodobnější, že smáčknutí krku poškozené, které vedlo k dušení a udušení, bylo provedeno předloktím ruky. Zjištěné krevní výrony mohly dobře vzniknout například údery nebo tlakem ruky. Mechanismy, které obžalovaný uvedl při prověrce výpovědi, částečně nejsou v rozporu s nálezy zjištěnými při pitvě. Krevní výrony obličej a podspojivkový krevní výron levého oka mohly vzniknout opakovanými údery fackou. Krevní výrony na bradě více vpravo mohly dobře vzniknout držením brady rukou, tlak ruky přitom však zřejmě působil nejen na bradu, ale i na krajinu horního a dolního rtu, přičemž vznikla poranění horního a dolního rtu a trhliny jazyka o zubní protézu. Krevní výrony na hrudníku mohly dobře vzniknout v průběhu fyzického napadení úderem nebo tlakem ruky na hrudník, popřípadě nárazem hrudníku na zeď apod. Krevní výrony na přední ploše pravé paže a drobné krevní výronky na přední ploše levé paže mohly dobře vzniknout tlakem a smáčknutím těchto částí horních končetin rukou nebo rukama obžalovaného. Krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních v čelní krajině a v pravém spánkovém svalu mohly dobře vzniknout nárazem těchto částí hlavy na zeď popřípadě na zem. Pokud však jde o zevní a vnitřní nálezy na krku poškozené, byly způsobeny nejen tlakem ruky a

poté tlakem předloktí horní končetiny na krk, jak uvádí obžalovaný, ale déle trvajícím tlakem a sevřením krku velkou intenzitou, které vedly k poranění vnitřních krčních struktur a k udušení zardoušením. Případným tlakem deky na obličej by mohly vzniknout krevní výrony a trhliny na vnitřní ploše horního rtu, v žádném případě tento mechanismus nemůže vysvětlit zevní nález na krku a zejména rozsáhlý vnitřní nález na krku jednoznačně svědčí mechanismu rdoušení. Rovněž i poranění dolního rtu, které bylo způsobeno o dolní zubní protézu, vzniklo na jiném místě (nález zubní protézy v koupelně), než na místě, na kterém mělo být prováděno dušení dekou na zemi (nález těla na chodbě). U hlavního líčení znalci dále vysvětlili, že by se pouze teoreticky při stlačování deky velkou intenzitou nedalo vyloučit, že by další dušení dekou mohlo přispět k následku smrti, v každém případě ovšem základní pro následek smrti by bylo rdoušení. Nález na krku byl enormně velký, jednoznačně odpovídá zardoušení poškozené a je vyloučeno, aby příčinou smrti bylo udušení dekou. Znalci dále vyloučili, že by poškozená poté, co byla rdoušena a zůstala ležet na zemi (průměrná doba, po které je osoba zardoušena, je pět minut, a vzhledem k věku poškozené a chorobnému nálezu poškozené mohla být kratší), mohla komunikovat s obžalovaným, nelze vyloučit, že ještě mohla dýchat, určitě ovšem byla v bezvědomí.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, bylo zjištěno, že v krvi poškozené nebyly přítomny alkohol či drogy, zjištěna byla pouze terapeutická hladina látky, která má účinek antidepressivní a anxiolytický, je obsažena v léku používaném při léčbě středně těžkých a lehkých forem depresí.

Svědkyň L ■■■ S ■■■ rozhodně popřela, že by se s obžalovaným podílela na nějaké trestné činnosti. Popsala shora uvedené okolnosti seznámení s obžalovaným. Z její výpovědi dále vyplývá, že od počátku hovořil obžalovaný o tom, že se k ní nastěhuje, na druhou schůzku v únoru 2007 si přivezl tašku s osobními věcmi a byl rozčilený, když jej odmítla. Potvrdila, že u ní několikrát přespál a že s ním byla dvakrát v hotelu. Jeho tlak na to, aby u ní mohl bydlet, jeho jednání, kdy si její byt jakoby přivlastňoval, se jí nelíbily. Naposledy u ní přespál 20.4.2007 a poté mu sdělila, že se s ním již nechce stýkat, na to on reagoval zvýšeným hlasem s tím, že toho bude litovat. H ■■■ si vymyslela, aby vysvětlila, s kým si telefonovala. V reakci na výpověď obžalovaného v tomto směru při druhém výslechu v přípravném řízení nejdříve potvrdila, že si telefonovala se známou H ■■■, následně ale při tomto výslechu vysvětlila, že si ji vymyslela, když chtěla obžalovanému zatajit, že mluvila s mužem, s nímž se

rovněž seznámila na inzerát (při výslechu i poskytla jeho telefonní číslo). 25. 4. 2007 ráno na ni obžalovaný čekal u domu, vyčítal jí její chování, dvakrát ji uhodil do obličeje, zatlačil ji do křoví, povalil ji na zem. Nejdříve upadla na kolena, pak ležela na zádech, on ji držel za ramena, snažil se ji chytit rukou pod krkem, tlačil ji k zemi. Prosila, aby ji nechal, že mu nic neudělala, po chvíli obžalovaný tohoto jednání zanechal, zvedal ji ze země, čistil ji. Utekla pak do budovy školy a přivolala hlídku městské policie, ohlásila napadení, protokol ale nebyl sepisován. Poté jí obžalovaný posílal SMS, 2.5. na ni čekal na chodbě domu, přivolala hlídku městské policie, která mu domluvila. Následovaly SMS, jejichž obsahem byly výhrůžky, ale i projevy snahy, aby jejich vztah pokračoval, také požadoval, aby mu předala věci, které u ní měl. Pokud jde o mobilní telefony, měla stále jeden telefon a jednu SIMkartu, obžalovaný měl Nokii, postřehla, že v průběhu doby měl jiné číslo, řekl jí také, že telefon ztratil a má nový, opět šlo o Nokii, ona nepoznala, zda jde o jiný přístroj. Popřela také, že by kradla s obžalovaným nebo s předchozím partnerem nebo že by obžalovaného ke krádeži nabádala. Nikdy nebyla v N[redacted], ve Z[redacted], ve Mšeném – Lázních, od obžalovaného ví, že tam, resp. v okolí bydlel u nějaké ženy. Nikoho nezná ve Z[redacted]. Obžalovaný k ní přinesl v březnu tašku s potravinami a pracím práškem s vysvětlením, že to získal jako pracovník OD Tesco. V dubnu přinesl tašku s kosmetickými předměty (mýdla, parfém, krémy), se stejným vysvětlením jí přibližně v této době dal starší napařovací žehličku, 20.5.2007 jí dal čokolády, nabízel radiopřijímač, měl digitální fotoaparát. Neřekl jí, že byl trestán, naopak mluvil o tom, že má čistý rejstřík trestů. Její syn měl obžalovanému předat jeho věci, k tomu nepoužil kolo, k předání nedošlo, nakonec věci zůstaly u ní a 1.6.2007 je vydala policii.

Shodně svědek S[redacted] potvrdil, že obžalovaný k nim chodil, vždy ale ráno odcházel, matka jej nechtěla nechat v bytě samotného, myslel si, že bude žít s matkou, ona jej ale odmítla, poté obcházel dům, napadl ji cestou do práce, začala se jej bát. Potvrdil také, že občas obžalovaný přinesl nějaké věci – potraviny, prášek na praní, starší žehličku, vyjadřoval se, že je to z OD Tesco, kde pracuje. K dotazu obžalovaného popřel, že by vezl na kole nějaké zboží s tím, že kolo je delší dobu nefunkční. Svědek nebyl přesně schopen uvést, co matka dělala ve dnech 30. – 31.3.2007, současně vypověděl, že v období, kdy se u nich obžalovaný vyskytoval, se nestalo, že by matka v noci nebyla doma. Dále vypověděl, že k nim nechodí žádné návštěvy, matka se přátelí s kolegyněmi v práci, nikoho z nich ale nezná, nezná ženu jménem H[redacted], která by měla být kamarádka matky. Nemají žádné známé v N[redacted] a nejezdili tam, nezná jméno P[redacted], nezná ani jméno J[redacted], ani obžalovaný o nich nemluvil.

Z opisů rejstříků trestů soud zjistil, že svědkyně S [REDAKCE], svědek S [REDAKCE], ani dřívější přítel svědkyně S [REDAKCE] nebyli trestáni, svědkyně S [REDAKCE] se nikdy nedopustila ani přestupku, zaměstnavatel, u kterého pracuje od roku 1997, ji hodnotí jako pečlivou, spolehlivou, svědomitou, obětavou, v kolektivu oblíbenou.

Ze znaleckého posudku a výpovědi znalkyně klinické psycholožky k osobnosti svědkyně S [REDAKCE] soud zjistil, že je introvertovaně laděná, podmanitelná, simplexní, harmonická, kompenzovaná, její inteligence se pohybuje lehce v pásmu podprůměru, má výrazně podprůměrnou schopnost diferenciacie podstatného a nepodstatného. Vzhledem k tomu, že jde o velmi simplexní osobnost a že není schopna odlišovat podstatné a nepodstatné, není předpoklad, že by dokázala předstírat některé skutečnosti a měla takové kombinační schopnosti, aby to nevyšlo v rámci testu najevo. Znalkyně zjistila průměrné paměťové schopnosti svědkyně, je schopna zapamatovat si, podržet a reprodukovat události, pokud je skutečně prožila, není patrná tendence k sugestibilnímu ovlivnění, ani tendence ke lhavosti a podvádění, její vztahy vůči obžalovanému jsou absolutně bez negativních emocí a tudíž bez mstivosti nebo podvádění. Nemá sklony k patologické lhavosti, záměrnému a účelovému blokování, což je plně v kontextu s její osobností a průměrným intelektem, nemá snahu demonstrovat se. Pro závěr, že její konkrétní věrohodnost není nijak snížena svědčí okolnost, že nemění výpovědi, vzpomíná si na detaily, které uváděla i dříve, nevyužívá mechanismy k prosazení verze, která by jí momentálně vyhovovala, nesnižuje svoji úlohu v dané věci, struktura její výpovědi odpovídá její osobnosti.

Okolnost, že počátkem roku 2007 se obžalovaný začal intenzivně zabývat inzeráty v inzertních novinách Spirit a začal se seznamovat se ženami, potvrdila svědkyně H [REDAKCE] s tím, že dlouhodobě tyto noviny ona kupovala. Konkrétně vypověděla, že se tak seznámil se ženou věku 60 let z Mimoně, navštívil ji, vrátil se ale s tím, že o něj neměla zájem, dále se tak seznámil se ženou z Děčína, se dvěma ženami z Kladna, jedna z nich jménem A [REDAKCE] mu zařizovala práci v pekárně, kam ho ale nevzali (viz též výpověď svědkyně B [REDAKCE], která potvrdila, že na inzerát reagoval obžalovaný na přelomu ledna a února prostřednictvím SMS, v dubnu se setkali, pomáhala mu zajistit zaměstnání, později mu sdělila, že se s ním nehodlá stýkat, o poškozené P [REDAKCE], ani N [REDAKCE] s ní nemluvil), a druhá byla rozvedená žena ve věku cca 41 let se 17letým synem, které chybí prsty na ruce jménem L [REDAKCE], s níž si stále posílal SMS, mluvil o tom, že jí chce koupit pračku a lednici, půjčil

si od ní peníze s tím, že část potřebuje pro tuto ženu (viz též zejména výpověď svědkyně S [REDACTED]).

Svědkyně Č [REDACTED] popsala shora uvedené okolnosti seznámení s obžalovaným, návštěvy ve věznici, včetně toho, že jej finančně podporovala a že obžalovaný požadoval, aby ho přihlásila k trvalému pobytu u sebe, jakož i okolnosti, které vedly k tomu, že měl trvalé bydliště u svědkyně H [REDACTED] a ve skutečnosti několik měsíců bydlel u ní (k tomu viz též výpověď svědkyně H [REDACTED]). Z výpovědi obou svědkyň bylo rovněž zjištěno, že obžalovaný se vůči nim choval agresivně, vulgárně je napadal slovně a také je napadal fyzicky – svědkyně Č [REDACTED] opakovaně podávala trestní oznámení, jak to vyplývá též zejména z protokolů, usnesení o zahájení trestního stíhání, trestního příkazu Okresního soudu v Litoměřicích, sp. zn. 5 T 483/2006, který nabyl právní moci dne 11.1.2007, kdy jde o skutek z října a listopadu 2007 kvalifikovaný jako trestný čin podle § 197a odst. 1 tr. zák., jehož se obžalovaný dopustil tím, že M. Č [REDACTED] vyhrožoval zabitím, udeřil ji pěstí do ramene oběma rukama ji uchopil za krk, škrtil ji a stisk uvolnil až po opakovaných prosbách poškozené, a další skutek kvalifikovaný jako trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák., kdy mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců s podmíněným odkladem na 2 roky, dále z usnesení Okresního soudu v Litoměřicích, sp.zn. 3 T 107/2007, kterým bylo zastaveno trestní stíhání vzhledem k tomu, že trest, k němuž by stíhání mohlo vést, by byl bez významu vedle trestu, který obžalovanému hrozí za skutek kvalifikovaný jako trestný čin vraždy podle § 219 tr. zák. – v tomto případě šlo o skutky kvalifikované jako trestné činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák., trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b) tr.zák. a trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák., jehož se měl obžalovaný dopustit dne 30.11.2006, kdy vnikl do domu poškozené a poté, kdy jí byl přistižen, vyskočil z okna, uchopil ji pod krkem, zacpával jí ústa a pod pohrůžkou uškrcením a zabitím ji nutil, aby s ním šla do domu, k čemuž nedošlo, neboť jej okřikla sousedka M [REDACTED] M [REDACTED].

Útoky obžalovaného na svědkyni Č [REDACTED] potvrdila i svědkyně M. M [REDACTED] – svědkyně Č [REDACTED] si jí stěžovala, že se obžalovaného bojí, byla také přítomna tomu, kdy jí nadával, uhodil do obličeje a škrtil, také u Č [REDACTED] přespávala, aby se nebála.

Výpověď svědkyně H [REDACTED] jednak rovněž potvrzuje útoky obžalovaného na svědkyni Č [REDACTED] i tato svědkyně vypověděla, že se Č [REDACTED]

obžalovaného bála. Dále z výpovědi této svědkyně bylo zjištěno, že dne 3.3.2007 obžalovaný napadl také ji, na rukou měl rukavice, shodil ji na zem, jednou rukou ji škrtl a prsty druhé ruky jí strčil do úst, u toho prohlašoval, že ví, že má peníze, když mu řekla, že mu vše dá, pustil ji a nechal ji odejít. Z výpovědi svědkyně a platebního rozkazu OS v Litoměřicích, sp. zn. 9C 133/2007, dále vyplývá, že jí obžalovaný dluží 56.800,- Kč a 3.000,- Sk. Dále svědkyně vypověděla, že obžalovaný napadl jejího manžela, shodil jej ve sklepě na zem, měl ho i škrtit, neví přesně jak, toto napadení mělo být řešeno jako přestupek. Všechny tyto okolnosti nakonec vedly k tomu, že zrušila jeho trvalé bydliště ve svém domě.

Shodně také svědkyně K[REDAKOVANÉ], spolupracovnice svědkyně Č[REDAKOVANÉ], vypověděla, že se dozvěděla od svědkyně Č[REDAKOVANÉ], že jí obžalovaný ublížil a fyzicky ji napadl. Bližší vztahy s obžalovaným popřela, stejně jako to, že by mu půjčila kolo, současně přitom z její výpovědi vyplývá, že v dubnu 2007 na Velikonoce se jí z otevřené kůlny kolo ztratilo.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistické techniky, odvětví daktyloskopie, vyplývá, že nebyla zjištěna shoda stop s kontrolními otisky obžalovaného, ani s kontrolním otiskem svědkyně S[REDAKOVANÉ].

Odborné vyjádření z odvětví mechanoskopie, potvrzuje, že zámek vstupních dveří do bytu vykazoval pouze stopy nasvědčující běžnému používání.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistická technika, odvětví genetika, bylo zjištěno, že minoritní složka standardního DNA profilu získaného z výškrabu z pod nehtů ukazováčku a prostředníku levé ruky poškozené Věry Prchlíkové obsahuje shodné znaky jako DNA profil získaný z bukalního stěru obžalovaného.

Odborné vyjádření z odvětví biologie prokázalo krev a lidskou bílkovinu na oděvních svrscích obžalovaného, následně byl v těchto stopách stanoven DNA profil shodný s DNA profilem obžalovaného.

V nedopalcích nalezených v bytě poškozené byl stanoven DNA profil shodný s DNA profilem svědka Č[REDACTED], což koresponduje s jeho pobytem v bytě za shora svědky popsaných okolností.

Z protokolu o zadržení obžalovaného a z protokolu o vydání věci bylo zjištěno, že obžalovaný měl u sebe a vydal mobilní telefon značky Nokia, šedé barvy, IMEI [REDACTED], SIMkarta T-Mobile č. [REDACTED] a SIMkarta GO č. [REDACTED].

Svědkové C[REDACTED] a M[REDACTED] popsali nákup mobilního telefonu bez SIMkarty s nabíječkou v obci blízko Kladna, kde pracovali, od neznámé osoby – dle svědka C[REDACTED] Roma, dle M[REDACTED] nevypadal jako Rom, oba však shodně vypověděli, že hovořil slovensky i romsky a popis zejména ve výpovědi svědka M[REDACTED] také obžalovanému odpovídá. Svědkyně C[REDACTED] vydala uvedený mobilní telefon IMEI [REDACTED], tj. telefon, v němž dle výpisu z telekomunikačního provozu byla používána SIMkarta poškozené (tel. č. [REDACTED] – viz výpověď svědkyně K[REDACTED]).

Z výpisu telefonního provozu mobilního telefonu poškozené a jeho vyhodnocení vyplývá, že dne 30.3.2007 neproběhl žádný provoz, dne 31.3.2007 byly zaznamenány telefonické hovory svědkyně B[REDACTED] a v 09.23 hodin se SIMkarta mobilního telefonu poškozené po dobu cca 3 minut nacházela v jiném mobilním telefonu a pak byla vyjmuta. V době od 18.20 hodin se tato SIMkarta objevila podle výpisu v několika dalších telefonech v oblasti obce Zákolany a následně v mobilním telefonu svědky H[REDACTED] a jeho známé L[REDACTED] B[REDACTED].

Z výpovědi svědka H[REDACTED] a prověrky na místě vyplývá, že na zastávce ČD v obci Zákolany, t.j. na trati Kladno - Kralupy dne 31.3.2007 v odpoledních hodinách (viz též zpráva MÚ Kralupy nad Vltavou o konání pochodu, jehož se zúčastnil), našel společně se svými známi v kolejišti SIMkarta GO společnosti Eurotel, zjistili, že není zabezpečená a je na ní kredit cca 60,- Kč. Kartu si nejprve vzala jeho kamarádka a asi za 3 dny mu ji vrátila, několikrát ji ve svém mobilním telefonu použil a později byl zjištěn policií a kartu vydal.

Z výpisu provozu mobilního telefonu obžalovaného a vyhodnocení pohybu a provozu SIMkarty jeho mobilního telefonu vyplývá, že dne 30.3.2007 v 15.45 hodin se jeho mobilní telefon nalézal v Kladně, odtud se pohyboval po trase totožné s železnicí do Kralup a dále do Neratovic, kde je zachycen v 17.54 hodin (což koresponduje s použitím vlakových spojů č. Os 19816 a Os 19517). Během této doby se opakují SMS zprávy na telefon svědkyně S [REDACTED]. Poslední kontakt z N [REDACTED] na mobilní telefon L [REDACTED] S [REDACTED] je ve 21.17 hodin. Dne 31.3.2007 v 08.22 hodin se mobilní telefon obžalovaného nalézal již v Kralupech nad Vltavou a od 10.22 hodin v Kladně.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistická technika, odvětví počítačová expertíza, vyplývá vyhodnocení zajištěných SIMkaret, a to v případě SIMkaret vydaných obžalovaným komunikace se svědkyní S [REDACTED], a vyhodnocení SIMkarty vydané svědkem H [REDACTED], tj. SIMkarty poškozené, prokazuje shora uvedený telefonát svědkyně B [REDACTED] poškozené dne 31.3.2007 v 9.19 hodin a dále již od 20.20 hodin dne 31.3.2007 SMS zprávy, které korespondují s tím, že SIMkarta byla vložena do jiného telefonu tak, jak o tom vypověděl svědek H [REDACTED].

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, a výpovědí znalců u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný netrpí duševní chorobou nebo podobně závažnou duševní poruchou, nebyla zjištěna ani porucha sexuální preference (parafílie), byla u něj zjištěna dissociální porucha osobnosti, rozpoznávací ani ovládací schopnosti obžalovaného nebyly nijak významně narušeny. Jde o jedince intelektově v pásmu slaboduchosti, primitivní osobnost, deprivovanou, defektně strukturovanou s výraznými rysy sociální maladaptace a citové oploštělosti, s nedostatečně diferencovanou emocionalitou, je u něj velmi vysoká pravděpodobnost manifestace agresivních projevů. Dissociální porucha a pravděpodobně požitý alkohol pouze usnadnily páchání trestné činnosti, rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného ale nebyly nijak významně narušeny. Motivace jednání obžalovaného nebyla podmíněna žádnou psychopatologií, nýbrž souvisí z psychologického hlediska pravděpodobně především s jeho osobními vlastnostmi, vysokou agresivitou a anetičností.

Skutečnosti týkající se trestní minulosti obžalovaného byly zjištěny z obsahu připojených spisů.

Z provedených důkazů tak jednoznačně vyplývá, že obžalovaný byl přítomen v bytě poškozené, byl to on, kdo na ni útočil způsobem, který vedl k následku smrti. Závěry znalců soudních lékařů také korespondují s jeho výpovědí o způsobu útoku – tlačil na krk poškozené a zakrýval jí ústa, nic nenasvědčuje možnosti, že by se na tomto mechanismu, který prokazatelně vedl k následku smrti, měl podílet někdo jiný. Zároveň znalecký posudek a výpovědi znalců s ohledem na masivní vnitřní nález na krku vyvrací obhajobu obžalovaného, pokud jde o délku doby a intenzitu útoku, a vyvrací jeho obhajobu, že po ukončení jeho útoku poškozená žila, dokonce komunikovala, nebyla v bezvědomí. Prokázáno jednoznačně bylo, že rdoušení poškozené vedlo k následku smrti a vyloučeno bylo, že by tento následek způsobil obžalovaným popsaný další mechanismus – dušení poškozené dekou. Analýza DNA také potvrzuje jeho kontakt s poškozenou. Pokud se obžalovaný hájil tím, že s ním byla a popsaným způsobem útočila na poškozenou – dusila ji dekou – svědkyně S██████, shrnuje soud, že byla také vyvrácena obhajoba obžalovaného o tom, že společně jeli do Kladna autem s kamarádkou poškozené H██████, která dala tip na krádež či loupež, že společně se S██████ byli u poškozené a že mu dala poté věci, které v bytě odcizila, a to včetně mobilního telefonu, který sice následně prodal, ale až poté, kdy ho mezitím vrátil S██████ včetně SIMkarty, kterou mu následně již nepředala. Tento závěr jednoznačně vyplývá z vyhodnocení pohybu a provozu SIMkarty mobilního telefonu, jak je uvedeno shora, kdy také výpověď svědka H██████ o době a místě nálezu SIMkarty poškozené plně koresponduje s pohybem obžalovaného, jak je prokázán těmito záznamy o pohybu a provozu SIMkarty jeho mobilního telefonu. Navíc jednání svědkyně S██████, jak je popisuje obžalovaný, je v rozporu s její osobností, což vyplývá ze závěru znalkyně klinické psycholožky, které zároveň korespondují s poznatky o způsobu života svědkyně (viz opis RT, hodnocení zaměstnavatele, výpověď jejího syna jako svědka), nic nenasvědčuje tomu, že by svědkyně páchala trestnou činnost nebo dokonce byla její iniciátorkou. Tyto důkazy jsou také v souladu se závěry odborného vyjádření z odvětví daktyloskopie, tzn. že nebyla zjištěna shoda nalezených daktyloskopických stop s jejími kontrolními otisky. Pokud obžalovaný také vypověděl, že měla mít na ruku rukavice, které přinesl z firmy C██████, vyplývá z provedených důkazů, že v té době v této firmě ještě ani nepracoval. Naopak svědkyně S██████ logicky a přesvědčivě opět v souladu s tím, o jakou jde osobnost (viz závěry klinické psycholožky) vysvětlila, proč vypověděla o kamarádce H██████, okolností, za kterých si její existenci vymyslela. Konečně soud konstatuje, že ani možnost, že by obžalovanému dal někdo tip na krádež či loupež u poškozené, popřípadě s ním byla další osoba, za daných skutečností, kdy byla prokázána

příčinná souvislost mezi jeho útokem na poškozenou a následkem smrti, a dále s přihlédnutím k jeho osobnosti a s tím související roli by nemohla nic na skutkových závěrech změnit. Provedené důkazy přitom prokazují, že obžalovaný se prostřednictvím inzerátů v časopise Spirit v té době seznamoval se ženami, což plně koresponduje s důkazy prokazujícími, že totéž činila poškozená. Soud za tohoto stavu nemá žádné pochybnosti o tom, že takto, z tohoto zdroje si obžalovaný poškozenou natipoval jako vhodný objekt pro své záměry zmocnit se násilím jejích věcí. S osobností obžalovaného, jak vyplývá z důkazů prokazujících jeho agresivní chování prakticky vůči všem ženám, s nimiž se seznámil, a dále zejména ze závěry znalců, plně koresponduje, že proto, aby realizoval své záměry, tj. zmocnit se věcí v bytě poškozené, neváhal značně brutálním způsobem zaútočit na poškozenou, a to způsobem prakticky shodným s útokem na poškozenou v trestní věci, kdy byl odsouzen a vykonal trest pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zák., prokázáno bylo, že nejednal pod vlivem duševní poruchy nebo choroby, nýbrž pod vlivem dissociální poruchy osobnosti, kdy zásadní je jeho agresivita a anetičnost.

Provedené důkazy po zhodnocení jednotlivě i ve vzájemných souvislostech tak jednoznačně prokazují shora uvedený skutkový děj. Soud proto považoval za nadbytečné dále výsledkem svědka H. [REDAKCE] objasňovat okolnosti jeho napadení obžalovaným, provádět další důkaz o seznamování poškozené s muži výsledkem svědkyně P. [REDAKCE] a za zcela nadbytečné považoval prověřování tvrzení obžalovaného o kontaktech svědkyně S. [REDAKCE] s bratry L. [REDAKCE] nebo důkazy, které by se měly týkat existence H. [REDAKCE].

Obžalovaný popřel, že by poškozenou J. [REDAKCE] fyzicky napadl a znásilnil. Doznal, že byl v bytě poškozené, kterou předtím potkal na ulici zraněnou v obličeji, zbitou, plakala, nejdříve si nebyla ani zranění vědoma, pak mu řekla, že ji zbili Romové, kteří jí vzali z krku řetízky a snad i náušnice, viděl také, že měla náušnici jen v jednom uchu. Rozporně vypověděl k místu a době setkání s poškozenou. U hlavního líčení vypověděl, že poté, kdy do Z. [REDAKCE] přišel pěšky, šel do restaurace K. [REDAKCE], kde si dal jedno pivo, a když z restaurace vyšel, uviděl ji v křižovatce, což mohlo být mezi čtvrtou a pátou hodinou odpoledne. V přípravném řízení uváděl pozdější dobu – do obce přišel k večeru, z restaurace odcházel kolem 22.00 hodiny, šel kolem domu poškozené, ona stála před domem. Rozpor vysvětlil tak, že kapitánu Z. [REDAKCE], který jej vyslýchal, řekl, že už vypovídal ve Slaném a že to tak bylo, a nechtěl se s ním o tom bavit. Dále

obžalovaný vypověděl, že poškozenou už asi tři měsíce znal, na rozdíl od přípravného řízení, kdy uváděl, že u ní v jejím domě již také v minulosti byl, u hlavního líčení vypověděl, že u ní nebyl. Okolnost, že kritického dne k ní šel, vysvětloval tím, že jej pozvala na „kafe“ a šel k ní jen proto, aby zatelefonovala synovi, aby jej o napadení informovala, jak jí navrhoval. Poškozená ale nemohla pak najít telefonní číslo. U hlavního líčení v této souvislosti dále vypověděl, že se snažil číslo najít, a proto vytahoval zásuvky. Nedomlouval se s poškozenou na možnosti, aby u ní bydlel, nepotřeboval tam bydlet, neboť v té době pracoval v Kladně, domlouval se s ní, že k ní přijde uklidit. Do rána u ní zůstal, aby se nebála. Ona mu nabídla, aby spal v kuchyni na lavici, nešlo ani postel, ona spala v pokoji. Okolnost, že byl přistižen nahý, vysvětloval tím, že si u ní vypral košili a trenýrky. Když šel spát, sundal si kalhoty, košili a trenýrky už na sobě neměl. Ráno, když chtěl odejít, nemohl trenýrky najít a odešel pak bez nich. Dále u hlavního líčení vypověděl, že když je hledal, odtáhl postel, rozhodil ji, díval se i pod prostěradlo a následně mu v domě L[REDAKCE] dala trenýrky F[REDAKCE] L[REDAKCE] jeho sestra. Dále vypověděl, že k fyzickému kontaktu mezi ním a poškozenou došlo pouze tak, že po příchodu k ní, když mu dělala kafe, jej líbala – dala mu pusku na rty. U hlavního líčení doplnil, že jej líbala nikoliv jako „ženská“, ale jako babička, říkala, že je hodný. Ačkoliv v přípravném řízení vypověděl, že také on políbil poškozenou, a to na tvář, u hlavního líčení to popřel a dále uvedl, že se s poškozenou nemiloval pět nebo tři minuty, hladila ho, byla vystrašená. U hlavního líčení rovněž vypověděl na dotaz, zda došlo mezi ním a poškozenou k fyzickému kontaktu, že v době, kdy mu dělala kafe, ji chytil rukama za obličej a řekl jí, aby se mu podívala oči a řekla pravdu, kdo jí to udělal. V noci leželi odděleně, jak již bylo řečeno, pohlavní styk s poškozenou popřel. Poranění – trhlínu na pochvě – si poškozená mohla způsobit jeho trenýrkami, které, jak se dozvěděl od policistů, měla na sobě. V této souvislosti také uváděl, že svědkyně P[REDAKCE] nebo jeden z bratrů L[REDAKCE] ji donutili, aby si jeho trenýrky oblékla. Dále u hlavního líčení vypověděl, že v noci kolem 0.30 hodin se vzbudil, viděl poškozenou, jak přechází z pokoje do pokoje, na jeho dotaz, zda jí něco nebolí nebo něco nepotřebuje, řekla, že je vše v pořádku, aby si lehl, a dále uvedl, že v noci sledoval okno, aby věděl, zda někdo nepřijde, a přes okno viděl F[REDAKCE] L[REDAKCE], možná tam zahlédl i jeho bratra, dal si kolem sebe pokrývku a šel k oknu, otevřel, díval se ven, nikdo tam už ale nebyl. Situaci ráno popsál tak, že mu poškozená už předtím řekla, že půjde ráno kolem sedmé pryč, když se probudil, viděl ji už oblečenou, říkala, že půjde nakoupit, k doktorovi, za kamarádkou, u hlavního líčení také vypověděl, že jí řekl, aby šla za P[REDAKCE] nebo K[REDAKCE], aby s ní někdo přišel. Chtěl se předtím, než přijdou, obléci, když ale nenašel trenýrky, zůstal v posteli. Poškozená se po chvíli vrátila s P[REDAKCE], chtěl po poškozené, aby svědkyni P[REDAKCE] řekla, že jí zbili Romové, že nenašli telefonní

číslo na syna, chtěl, aby svědkyně číslo našla a zavolala synovi poškozené. Poškozená před ním svědkyni nic neřekla, nic neřekla ani svědkyně P[REDACTED] a odešla. Dále k této svědkyni uvedl, že nevypovídá pravdu, má na něj vztek, protože s ní souložil a dluží jí peníze. Poškozená potom přišla se svědkyní K[REDACTED], v té době už byl oblečený a poškozená před ním svědkyni K[REDACTED] řekla, že jí chytili a mlátili „cikáni“ a že jí vzali řetízek. Jemu také ráno řekla, že se jí ztratil radiomagnetofon. Dále u hlavního líčení vypověděl, že odešel k L[REDACTED], podívat se, jestli tam nejsou věci poškozené, když je v noci viděl u domu poškozené. Na stole v domě pak skutečně viděl kazetový magnetofon, řekl F. L[REDACTED], aby ho poškozené vrátil, on mu řekl, aby utekl, otevřel mu pivo. Potřeboval jít na záchod, pak přišla policie. Naproti tomu v přípravném řízení vypověděl, že L[REDACTED] viděl kolem 22.00 hodiny u domu poškozené – F[REDACTED] L[REDACTED] stál u domu a žena Romka šla dovnitř, odcizili poškozené náušnici a kazetový přehrávač a u L[REDACTED] na stole pak také viděl jednu náušnici, kazetový přehrávač do chléva, kam šel na WC a kde byl zadržen policií, schoval „cikán“, který bydlí vedle L[REDACTED] (sestra F[REDACTED] a J[REDACTED] L[REDACTED], která se jmenuje A[REDACTED] M[REDACTED]). Rozpor vysvětlil tak, že když za ním přišel vyšetřovatel podruhé, nechtěl znovu vypovídat, a setrval na tom, že přehrávač viděl jen v domě u L[REDACTED], mluvil o něm s F[REDACTED] L[REDACTED] a J[REDACTED] L[REDACTED] ho odnesl do vedlejší místnosti, s tím, a při výslechu mu asi špatně rozuměli.

Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce byl přečten protokol o výslechu poškozené svědkyně J[REDACTED] ze dne 9.5.2007, která, jak jednoznačně vyplývá ze závěrů znalkyně klinické psycholožky, v současné době ani v budoucnosti již není schopna objektivní výpovědi. Poškozená si nepamatovala, že by kritickou noc spal v domě nějaký muž, dokonce to vylučovala s tím, že ona sama spí v kuchyni, do pokoje ani nechodí. Byla si vědoma podlitin v obličeji, ale nepamatovala si, jak jí byly způsobeny, nic neví o tom, že by ji někdo znásilnil. Rovněž vypověděla, že jí chybí řetízek z krku a jedna náušnice. Dále uvedla, že zná svědkyni K[REDACTED], jde o sousedku, navštěvují se. Ráno 8.5. jí bušilo trochu více srdce, chtěla jít k lékaři, zastavila se u svědkyně K[REDACTED], neví ale, o čem spolu mluvily. Nepamatovala si, že u ní byla policie, že byla na lékařském vyšetření, že by měla vyházené věci ze skříní, nevěděla, zda jí chybí rádio.

Svědkyně H[REDACTED] P[REDACTED] vypověděla, že zná poškozenou dlouhou dobu. Nijak blíže s ní ale nekomunikovala, zprostředkovaně je jí známo, že delší dobu působí zmateně, někdy poznává lidi, někdy ne. Někdy mezi 5. – 7. květnem

2007 šla v ranních hodinách do zaměstnání a cestou potkala poškozenou, která byla nedostatečně oblečená a neupravená, a to více neupravená než jindy. Měla na sobě naházené věci, na nohou měla naboso kozačky, byla rozcuchaná. Na obličeji měla podlitinu a krvavé šrámy na čele a na bradě. Byla zmatená, na její dotazy odpovídala nesouvisle. Nejdříve na její otázku, kam jde, řekla, že k doktorovi, když ji upozornila, že je svátek, řekla, že půjde nakoupit, a na upozornění, že nemá tašku ani peněženku, řekla, že půjde za L [REDAKCE] (za synem). Řekla poškozené, že půjdou jejímu synovi zavolat z benzínového čerpadla. Na poškozené bylo patrné, že se něčeho bojí, klepala se, na dotaz, zda se něčeho bojí, jí řekla, že jí o tom bude jednou vyprávět. Když se jí ptala, jak přišla k odřeninám v obličeji, řekla, že upadla. Když procházely kolem jejího domu, všimla si svědkyně pootevřených dveří a na její poznámku v tomto směru poškozená začala šeptat, aby s ní šla dovnitř, po vstupu do domu dále šeptala, aby se podívala do kuchyně, byla velmi vystrašená, dávala si prst na ústa. V kuchyni uviděla ležet v posteli nějakého muže. Horní část těla měl svlečenou a jinak byl přikrytý peřinou, v místnosti také viděla ležet kalhoty. Vzápětí se vzbudil a řekl jí, že šel v noci okolo a že na poškozenou bouchali nějakí Romové a tak vlezl do domu, aby poškozenou hlídal, a čeká na syna poškozené, aby mu to řekl. Působil vyplašeně jako někdo, kdo je právě probuzen. Zůstal v posteli a uváděl, že půjde za synem poškozené, a ona s poškozenou vyšla ven. Poškozená zůstala před domem s tím, že tam počká, a svědkyně šla na své pracoviště. Dále svědkyně vypověděla, že potom ale viděla poškozenou, jak jde dál do obce a následně ze svého pracoviště viděla, jak se poškozená vrátila se svědkyní K [REDAKCE]. V té době muž vycházel z domu poškozené a krátce se za nimi vrátil dovnitř, pak znovu vyšel, šel na opačnou stranu, než bydlí syn poškozené, a v ruce nesl plnou igelitovou tašku. V obavách, zda se poškozené a svědkyní K [REDAKCE] něco nestalo, opět šla do domu poškozené a opět hovořila s poškozenou, a to již za přítomnosti svědkyně K [REDAKCE]. S poškozenou hovořily o tom, jak je zraněná, když jí řekla svědkyně, že upadla a že je dobitá, zlostně na ni vyjela s tím, že byla zmlácena a znásilněna, toto po chvílce znovu potvrdila. Když se jí zeptala, kdo ji znásilnil, ukazovala na kuchyň a řekla „von“. Na dotaz, kdo ji zbil, odpověděla, že když ji znásilnil, mlátil ji. Svědkyně dále vypověděla, že dům působil zanedbaně a že v místnosti, do které viděla otevřenými dveřmi z kuchyně, byly rozházené postele. Poškozená nemluvila o tom, že by jí bylo něco odcizeno nebo že by byla napadena Romy. Ani v minulosti nemluvila poškozená o tom, že by měla s Romy nějaké obtíže. K bratrům L [REDAKCE] (sourozence znala jako Š [REDAKCE]) potvrdila, že jedenkrát nebo dvakrát viděla vyššího bratra a sestru jít do domu poškozené. Pracovali brigádně, bývali opilí. Obžalovaného s nimi neviděla, nezná jej. Poloromka, která bydlela v domě s L [REDAKCE] jí řekla, že muže, kterého viděla u poškozené (svědkyně B [REDAKCE] viděla zadržení obžalovaného policií – viz

dále), viděla v domě resp. u domu na tzv. čarodějnice. Svědkyně jednoznačně odmítla tvrzení obžalovaného o tom, že lže a navádí proti němu poškozenou a svědkyni K[REDAKCE], neboť na něj má vztek – měl s ní intimní styk a dluží jí peníze.

Svědce K[REDAKCE] vypověděla, že poškozenou zná po dobu téměř padesát let. Dne 8.5.2007 kolem 6.30 hodin ji viděla jít po ulici a po asi 10 – 15 minutách ji viděla již společně se svědkyní P[REDAKCE] zpět k jejímu domu. Poté na dveře jejího domku bouchal nějaký muž s tím, že k ní poškozená chce jít. Vyšla proto ven a viděla, že poškozená je v obličeji samá modřina. Ptala se jí, co se stalo, a poškozená řekla, že byla třikrát znásilněna a zbita, že toho muže prosila, aby ji nebil. Také jí ukazovala, že ji znásilnil v pokoji, že se uhodila o pelest postele, stále opakovala, že neví, jak vypadal, jenom, že ji bil, hodil ji na postel, potom na gauč, jenom si přála, aby ji zabil. Šla s poškozenou zpět do jejího domu, kde se setkala s nějakým mužem, který jí na dotaz, co tam dělá, odpověděl, že slyšel poškozenou křičet, a když vešel do domu, viděl tři Romy, kteří poškozenou bili, po jeho příchodu utekli. Viděla, že v domě je nepořádek, vše bylo rozházené, byly otevřené skříně, vyházené věci, rozházené peřiny. Všimla si, že poškozené chybí řetízek a jedna náušnice, v místnosti chyběl také radiopřijímač. Následně přišla svědkyně P[REDAKCE], která jí řekla, že muže, který v domě byl, ráno našla spát nahého v posteli v kuchyni a že se má jednat o muže, který poškozené způsobil zranění. Od poškozené se pouze dozvěděla, že byla zbítá a znásilněná, ale nevěděla, jak pachatel vypadal, ani že by to měl být muž, který byl v domě. V minulosti spolu běžně komunikovaly, nestalo se jí, že by jí poškozená lhala nebo si vymýšlela. Rozhodně v kritické době neviděla v blízkosti domu poškozené nějaké Romy.

Dalším svědkem, před kterým bezprostředně v té době poškozená řekla, že byla znásilněná, je svědek L[REDAKCE] J[REDAKCE], syn poškozené, který vypověděl, že v 7.30 hodin mu zavolał syn, že se dozvěděl od svědkyně P[REDAKCE], že potkala poškozenou zmlácenou a vyděšenou a u ní v posteli našla cizího muže. Když přijel, byla s ní svědkyně K[REDAKCE], poškozená byla před domem, byla vyděšená, viděl, že má modřiny, nechtěla jít do domu, chtěla jít pryč. Nechtěla mluvit o tom, co se jí stalo, a na jeho dotaz, jestli u ní ten muž byl a zda ji znásilnil, mu řekla, že ji „on“ dvakrát znásilnil, nevyjadřovala se, kdo to byl. Předchozího dne přivezl poškozené oběd, v této době byla zcela v pořádku. Potvrdil, že trpěla sklerózou a stávalo se, že na nějaké věci zapomínala, byla dost důvěřivá, na zaklepání na dveře otevírala. Dále svědek u hlavního líčení doplnil, že poškozená spávala v kuchyni a že kritického dne byla postel v obývacím pokoji rozházená, jakoby v ní někdo něco hledal, nikoliv ale

rozestlaná, peřiny byly na zemi. Dále svědek popsal psychické projevy poškozené, kdy k zásadnímu zlomu došlo po této události, do této doby se s ní dalo komunikovat, i když se stávalo, že hovořila o něčem, co se stalo před mnoha lety s představou, že se to stalo nyní, také se jí například zdálo, že někdo sedí na dvoře, nikdo tam nebyl, ve skutečnosti viděla pumpu. Od té doby se s ní prakticky komunikovat nedá. Současně z výpovědi svědka vyplývá, že asi týden po této události poškozená upadla, zlomila si nohu a je dlouhodobě umístěná v LDN.

Stejně tak svědkyně V [REDAKCE], dcera poškozené, potvrdila, že téhož dne přijela za poškozenou, vyzvedla ji v nemocnici, kde byla na vyšetření, a následně s ní byla do rána a poškozená jí řekla, že se jí stala hrozná věc, že byla znásilněná, neřekla kolikrát, ani kdo ji znásilnil. Svědkyně dále zjistila, že poškozené chybí jedna zlatá náušnice a zlatý řetízek a v domě chybí rádio. Rovněž z výpovědi této svědkyně vyplývá, že poškozená byla důvěřivá, delší dobu zapomínala, ale komunikovala a byla soběstačná, poznávala lidi, stávalo se, že dávné události považovala za něco, co se stalo v současné době, také špatně viděla, stalo se, že si myslela, že někdo je na dvorku a ve skutečnosti viděla pumpu.

Svědkyně B [REDAKCE], která bydlela v bytě v domě, kde bydleli též sourozenci L [REDAKCE], vypověděla, že byla přítomná, když policie zadržela na zahradě muže, z okna viděla, když ho vedli v poutech, zdál se jí mladší než obžalovaný, jak jej viděla v jedné síni. Dále vypověděla, že na tzv. čarodějnice hovořila s mužem, který vyšel z bytu sestry L [REDAKCE] (A. M [REDAKCE]), nemá ovšem zato, že by to byl tentýž muž, jehož odváděla policie, a podle hlasu a přízvuku obžalovaného ani že by to byl obžalovaný, s tím, že ve své výpovědi v přípravném řízení vycházela z toho, co se dozvěděla od policie a svědkyně P [REDAKCE], a hovořila s A. M [REDAKCE] o muži, který byl zajištěn, přičemž A. M [REDAKCE] popírala, že by u ní byl, bála se bratrů a zatajovala kontakty s uvedeným mužem. Dále z výpovědi svědkyně vyplývá, že v době zadržení obžalovaného byli bratři L [REDAKCE] delší dobu mimo své bydliště. Dále svědkyně vypověděla k nálezu radiomagnetofonu – její děti ho našly v tašce pod starou postelí na zahradě, ona pak zavolala policii, která předtím hledala rádio a zlatý řetízek. Dále z její výpovědi vyplývá, že jednu kůlnu používali L [REDAKCE] jako záchod. K poškozené uvedla, že ji vídala před domem, zastavovala se u ní s dětmi, hovořily o dětech, mívala každou bačkoru jinou, ale nepozorovala, že by byla popletená. Svědkyni P [REDAKCE] znala z benzínového čerpadla, s bratry L [REDAKCE] se znala, protože v obci bydleli

mnoho let, určitě je ale nenavštěvovala, nenavštěvoval je nikdo z vesnice, pouze k nim chodili večer opilci.

Z výpovědi svědka MUDr. D. [REDAKCE] soud zjistil, že byl ošetřujícím lékařem poškozené do srpna 2005, léčil ji mimo jiné pro stavy depresí a úzkosti, projevy zmatenosti nepozoroval. Až v posledním období slyšel od lidí z obce, že takové projevy jsou u ní přítomny a zhoršují se.

Protokol o ohledání místa činu – domku poškozené prokazuje, že dveře, zámek a vložka byly neporušené. Dále je z něj patrné, že v kuchyni byla lavice u stolu přímo pod oknem a na ní navazovalo kanape s polštáři. V obývacím pokoji byly na pohovce, konferenčním stolu a na podlaze péřové deky a osobní věci poškozené, neurovnané přikrývky a oblečení byly na posteli v ložnici. Dále byly otevřené zásuvky v obývacím pokoji, věci byly vyházeny na zemi, stejně tak byly otevřené skříně v ložnici a z části z nich byly vyházeny věci. Fotodokumentace dále dokládá zranění – krevní výrony v obličeji poškozené. Z protokolu o ohledání místa činu – části popisující zajištění stop – dále vyplývá, že byly zajištěny pánské slipy – boxerky u poškozené při lékařské prohlídce.

Další protokol o ohledání místa činu dokumentuje místo nálezu radiomagnetofonu na pozemku u domu čp. [REDAKCE] ve Z. [REDAKCE] pod odloženou válemdou, tzn. v souladu s výpovědí svědkyně B. [REDAKCE].

Dle lékařské zprávy gynekologa, který vyšetřil poškozenou dne 8.5.2007 měla poškozená zjevné hematomy na obličeji a na dolních končetinách, dále zpráva popisuje ragady kolem urety, navíc podle lékařské zprávy udávala poškozená během noci třikrát znásilnění. Stejně tak lékařská zpráva z chirurgického oddělení potvrzuje, že poškozená měla pohmoždění obličeje vyžadující léčení asi po dobu jednoho týdne.

Podle závěrů odborného vyjádření z oboru kriminalistické techniky, odvětví metody pachové identifikace, byla zjištěna shoda mezi srovnávací pachovou konzervou obžalovaného a pachovou stopou sejmutou z polštáře pohovky v kuchyni domku poškozené. Biologickou expertízou poševní stěny poškozené nebyla prokázána přítomnost spermatu. Z odborného vyjádření

z oboru kriminalistické techniky, odvětví genetika, soud zjistil, že ve stěru z tváře poškozené a z oplachu řetízku z kapsy kalhot obžalovaného byl stanoven směsný DNA profil poškozené a obžalovaného.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, stvrzený znalkyní u hlavního líčení na základě shora uvedených lékařských zpráv a fotodokumentace stavu poškozené konstatuje mnohočetná poranění měkkých tkání obličeje, blíže nepopsané, nespecifikované podkožní krevní výrony na dolních končetinách a trhlinu poševní sliznice v oblasti ústí močové trubice. Dále ze závěrů znalkyně vyplývá, že poranění obličeje a dolních končetin poškozené vzniklo opakovaným působením tupého násilí o menší ploše a větší intenzitě například opakovanými údery tupým předmětem. Poranění sliznice pochvy v oblasti ústí močové trubice vzniklo rovněž působením tupého násilí větší intenzity například tahem a tlakem tupého předmětu proti přední poševní stěně. Takový typ zranění obvykle vzniká při násilném pohlavním styku či zavedení nebo zavádění jiného tupého předmětu do poševního vchodu do pochvy. U hlavního líčení znalkyně doplnila, že vzhledem k rozsahu poranění je prakticky vyloučeno, aby poranění v obličeji vzniklo pouhými údery otevřenou dlaní. Vzhledem k tomu, že podle odborného vyjádření nebyly nalezeny spermie a zřejmě byl negativní průkaz kyselých fosfatáz, znamená to, že nelze prokázat dokonaný pohlavní styk. Nevylučuje z toho ovšem, že by k pohlavnímu styku nedošlo nebo že by pohlavním údem nedošlo ke zranění pochvy. Zranění také mohlo vzniknout i při nevynuceném pohlavním styku a stejně tak mohlo vzniknout i rukou. Pouze hypoteticky lze připustit, že by si vzhledem k atrofované poševní sliznici mohla poškozená zranění způsobit sama, ovšem s výjimkou možného vzniku erotickými pomůckami (jejichž použití nelze nepochybně v případně poškozené předpokládat) si nelze představit mechanismus vzniku zranění.

Znalkyně klinická psycholožka, která vyšetřovala poškozenou v červenci 2007, dospěla ve znaleckém posudku jednak ke shora uvedeným závěrům, že poškozená není schopna objektivní výpovědi. Tyto závěry stvrdila u hlavního líčení, přičemž vysvětlila, že před podáním znaleckého posudku se seznámila se zdravotnickou dokumentací v léčebně, jejíž součástí byla i zpráva praktického lékaře, ze které vyplývalo, že poškozená trpí Alzheimerovou chorobou. Její stav tak, jak vyplývá z popisu svědků, byl zásadně odlišný od stavu, který zjistila při vyšetření. V minulosti byla poškozená podle svědků například schopna domluvit si oběd, vybavit si některé věci, kdežto při vyšetření již nebyla vůbec orientovaná. Znalkyně vycházela z toho, že před svědkyní

P[REDAKCE] se vyjadřovala 8.5.2007 o tom, co se stalo, jak utrpěla zranění, které na ní bylo patrné, odpovídala na otázky, jejímu popisu situace odpovídala (například muž tam byl) a je tak patrné, že byla orientovaná. Naproti tomu do doby, kdy poškozenou vyšetřovala, nastalo masivní zhoršení, což se stává po negativním zážitku, stresové situaci například autohavárii. Znalkyně současně vyloučila, že by šlo o důsledek pouhého pádu ze schodů. Na tomto základě dospěla znalkyně k závěru, že zhoršení stavu poškozené urychlil prožitek, jímž mohlo být jednání obžalovaného, přičemž ovšem zároveň nutno připustit i to, že celá situace mohla být vyvolána i bludem nebo něčím, co nemělo reálný podklad.

Kromě závěrů znalců z odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie, kteří posuzovali osobnost obžalovaného tak, jak je uvedeno shora, což se týká i tohoto skutku, vyplývá z výpovědi znalců u hlavního líčení, že dissociální poruchou a anetičností obžalovaného lze vysvětlit chování bez přiměřených emočních reakcí na to, co se stalo, tj. i možnost, že si po znásilnění rozestele a zůstane v bytě spát.

Při hodnocení provedených důkazů se soud řídil následujícími úvahami, na jejichž základě dospěl k výše uvedeným skutkovým závěrům :

Obžalovaný vypověděl o okolnostech jeho setkání a průběhu „návštěvy“ u poškozené značně rozporně. Z jeho výpovědi vyplývá, že byl v úzkém kontaktu s poškozenou, dotýkal se jí, líbal se s ní resp. ona líbala jeho, přehlédnout nelze jeho formulaci i hlavního líčení, že s ní nesouložil tři nebo pět minut. Úzkému fyzickému kontaktu odpovídá zjištěný směsný DNA profil poškozené a obžalovaného ve stěru z tváře poškozené. Nález řetízku poškozené rovněž se směsným DNA profilem obžalovaného a poškozené v kapse kalhot obžalovaného nelze logicky vysvětlit jinak než že řetízek vzal a dal jej do kapsy kalhot. Naprosto nic nenasvědčuje tomu, že by mu byl do kapsy někým, resp. konkrétně svědkyní P[REDAKCE] podstrčen. Prokázán byl nález radiomagnetofonu poškozené v místě zadržení obžalovaného, výpověď svědkyně P[REDAKCE] přitom prokazuje, že od poškozené odcházel s plnou igelitovou taškou. Otevřené skříně, zásuvky, vyházené věci jednoznačně prokazují prohledávání bytu, a to obžalovaným, neboť to byl on, kdo v domě byl, spal tam, spící tam byl ráno nalezen. Přes stav poškozené vyplývá z výpovědi svědků, z lékařské zprávy gynekologa, že o bití a znásilnění hovořila, ale toho dne, tj. 8.5.2007, opakovaně, za významné považuje soud její výslovné vyjádření, jímž jasně vyloučila, že by si zranění způsobila pádem. V souladu s její výpovědí byla také

skutečnost, že byl obžalovaný v domě přistižen, když spal nahý na pohovce v kuchyni, což bylo místo, kde normálně spávala poškozená. Výpovědi svědků, zejména svědkyně P[REDAKCE], prokazuje, jak byla z obžalovaného vyděšená. Objektivně také byl prokázán nálezh zranění pochvy, nic nenasvědčuje tomu, že by si zranění poškozená způsobila sama, naopak charakter zranění odpovídá násilnému pohlavnímu styku, resp. snaze o jeho uskutečnění či zavedení nebo zavádění jiného tupého předmětu (tedy nikoliv penisu) do poševního vchodu a do pochvy. Další důkazy tak nepochybně, nýbrž potvrzují to, co uváděla poškozená před svědky, jak je uvedeno shora. Pro věrohodnost jejího popisu přitom rovněž svědčí shora uvedené závěry znalkyně klinické psycholožky. Žádné pochybnosti soud také neshledal, pokud jde o věrohodnost výpovědi svědkyně P[REDAKCE], když naprosto nic nenasvědčuje možnosti, že byla v jakýchkoliv bližších vztazích s obžalovaným a že by mohla mít zájem jej poškodit, naopak výpověď obžalovaného v tomto směru je zjevná účelová lež. Současně nutno zdůraznit, že výpověď svědkyně P[REDAKCE] není osamělá a že se tak poškozená vyjadřovala před dalšími svědky a rovněž, jak je patrné z lékařské zprávy, při gynekologické prohlídce. V návaznosti na její reakce na obžalovaného popisované svědkyní P[REDAKCE] nepochybně, že pokud před dalšími svědky k muži, který ji měl znásilnit, nic dalšího neuvedla, hovořila o muži, který byl ráno v jejím domě nalezen, tedy o obžalovaném. Objektivně ovšem nebylo prokázáno to, co jednoznačně nemusela poškozená ani postřehnout, resp. odlišit nebo i vyjádřit, tzn. zda došlo alespoň k částečnému zasunutí pohlavního údu do pochvy, nebylo ani spolehlivě prokázáno, že by poranění pochvy bylo způsobeno penisem, vyloučit tak nelze vznik poranění manipulací rukou, když ovšem bylo spolehlivě vyvráceno, že by si poškozená zranění způsobila sama. Provedené důkazy prokazující zranění poškozené, její strach z obžalovaného, vše co uváděla, její věk a stav jednoznačně vylučují, že by z její strany připadal v úvahu dobrovolný pohlavní styk. Takové chování obžalovaného vůči poškozené také odpovídá jeho osobnosti, jeho agresivitě a anetičnosti, jak to vyplývá z výpovědí výše uvedených svědkyň, vůči nimž se při prosazování svých požadavků a představ choval agresivně až brutálně.

Pokud obžalovaný vypovídal o Romech, resp. konkrétně sourozencích L[REDAKCE] včetně jejich sestry, bylo z výpovědi svědkyně B[REDAKCE] zjištěno, že v kritické době F[REDAKCE] a J[REDAKCE] L[REDAKCE] delší dobu nebyli ve Z[REDAKCE]h, jejich výslech proto soud považoval za nadbytečný, stejně jako výslech jejich sestry A[REDAKCE] M[REDAKCE].

Provedené důkazy hodnocené jednotlivě i ve vzájemných souvislostech také v případě tohoto skutku jednoznačně a spolehlivě prokazují shora popsany skutkový stav.

Jednání obžalovaného v bodě I. kvalifikoval soud jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 2 písm. c), h) tr. zák., který obžalovaný spáchal jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zák. Trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. c) , h) tr. zák. se dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí a tento čin spáchá opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch. Obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu tím, že do bytu vnikl v úmyslu zmocnit se věci poškozené, s tímto záměrem také fyzicky napadl poškozenou tak, že ji po opakovaných úderech do obličeje, kterými jí způsobil krevní výrony, tržnou ránu rtu a další zranění, ji rdousil až do okamžiku, kdy v důsledku udušení zemřela a poté byt prohledal a odcizil z něj nejméně mobilní telefon, výše uvedené doklady, koženkovou tašku, náušnice a také klíče od bytu, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že byl citovaným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 1 T 31/92, uznán vinným mimo jiné trestným činem vraždy podle § 219 odst. 1 tehdy platného zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 13 let a 6 měsíců, který vykonal, tedy tento čin spáchal opětovně. Z popsanych skutkových okolností je zřejmé, že jednal ve všech kvalifikačních znacích v přímém úmyslu dle § 4 písm. a) tr. zák., tzn. takto jednat chtěl, když poškozenou velkou silou, jak je to patrné z rozsáhlého nálezu na krku, rdousil až do doby, kdy bylo zřejmé, že v důsledku udušení zemřela, chtěl tak přitom naplnit záměr, s nímž do bytu přišel, tj. odcizit tam věci, tzn. získat majetkový prospěch, a stejně tak je zřejmé, že si byl vědom toho, že takový čin páchá opětovně, a pokud se přesto tohoto jednání dopustil, že takto jednat chtěl. Tyto okolnosti, tzn. že spáchal trestný čin vraždy podle § 219 tr. zák. opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, podstatně zvyšují stupeň společenské nebezpečnosti trestného činu, což odůvodňuje ve smyslu § 88 odst. 1 tr. zák. použití přísnější kvalifikace.

Skutečnost, že obžalovaný spáchal zvlášť závažný trestný čin ve smyslu ustanovení § 62 tr. zák., přičemž trestným činem vraždy podle § 219 odst. 1 tehdy platného trestního zákona byl uznán vinným jako zvlášť nebezpečný recidivista ve smyslu § 41 odst. 1 tehdy platného zákona a vykonal trest pro tento trestný čin, a opětovně se takového trestného činu dopustil ve velmi krátké době po výkonu trestu, představuje okolnost, která dále podstatně zvyšuje stupeň

nebezpečnosti trestného činu pro společnost a odůvodňuje, aby byl obžalovaný posuzován jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zák.

Jednání obžalovaného pod bodem II. kvalifikoval soud jako trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zák., jehož se obžalovaný dopustil rovněž jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zák. Trestného činu znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zák. se dopustí ten, kdo jiného donutí násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí k souloži nebo k obdobnému pohlavnímu styku. Obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu tím, že poškozenou fyzicky napadl údery zejména do hlavy, jimiž jí způsobil poranění měkkých tkání obličeje, a nutil ji tak k pohlavnímu styku, který ona ve svém věku a psychickém stavu logicky odmítala. I když nebylo prokázáno, že by došlo alespoň k částečnému zasunutí pohlavního údu obžalovaného do pochvy, bylo jednoznačně zjištěno, že jí do pochvy zavedl nezjištěný tupý předmět, přičemž šlo v každém případě o ukájení pohlavnímu pudu na těle poškozené proti její vůli, násilím, svým provedením a závažností jednání srovnatelné z hlediska fyzických a psychických následků pro poškozenou se souloží, tzn. obžalovaný poškozenou násilím donutil k obdobnému pohlavnímu styku jako soulož. Ze způsobu jednání obžalovaného, kdy napadl poškozenou fyzicky větší intenzitou, tímto způsobem se dožadoval pohlavního styku a prováděl manipulace, jak je popsáno shora s tímto záměrem, tj. ukojení pohlavního pudu, je zřejmé, že takto jednat chtěl. Za trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zák. lze uložit trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let, jde tak o zvlášť závažný trestný čin dle § 41 odst. 2 tr. zák. I v tomto případě tak obžalovaný znovu spáchal zvlášť závažný úmyslný trestný čin, ačkoliv byl pro jiný zvlášť závažný trestný čin ve shora uvedeném případě odsouzen a vykonal trest odnětí svobody, a nyní posuzovaného trestného činu se dopustil rovněž v době kratší než jeden rok po výkonu trestu. I v tomto případě proto jde o zvlášť nebezpečnou recidivu dle § 41 odst. 1 tr. zák.

Dále v rámci použité kvalifikace je stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného v bodě I. zvyšován naplněním dvou znaků kvalifikované skutkové podstaty, značnou intenzitou a surovostí, s níž útočil na poškozenou, dále v bodě II. je stupeň společenské nebezpečnosti zvyšován tím, že takto jednal vůči poškozené, která vzhledem ke svému věku a stavu nebyla schopna se bránit, navíc i v tomto případě prohledal byt a odcizil z něj věci, byť nikoli významnější hodnoty. Dále stupeň společenské nebezpečnosti zvyšuje, že předmětné skutky představují vyvrcholení jeho jednání, kdy ze zjištěných důvodů vyhledával ženy, vůči nimž se choval se značnou měrou agresivity a brutality.

Zvýšení stupně společenské nebezpečnosti je dále dáno souběhem dvou vysoce závažných úmyslných trestných činů a předcházejícími odsouzeními obžalovaného, který je osobou soustavně celý život páchající trestnou činností, kromě odsouzení, pro které je posuzován jako zvlášť nebezpečný recidivista, kdy navíc nutno také přihlídnout k tomu, že i v tomto případě se skutku dopustil jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tehdy platného zákona a navíc ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu předcházejícího trestu, byl od roku 1982 odsouzen pro trestné činy (kromě jednoho přečinu) a vykonal tresty čtyřikrát, přičemž zejména výrazně zvyšuje stupeň společenské nebezpečnosti jeho jednání odsouzení z roku 1990 pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., kdy skutek spáchal tak, že přiložil poškozenému na krk nůž a s pohrůzkou zabitím jej donutil k vydání náramkových hodinek a cigaret. Dále stupeň společenské nebezpečnosti zvyšován i tím, že se nyní posuzované trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení výše citovaným trestním příkazem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 5.12.2006, sp. zn. 5 T 483/2006. Ve vztahu ke skutku pod bodem I. zvyšuje stupeň společenské nebezpečnosti i skutečnost, že v předcházejícím případě, pro který byl odsouzen a vykonal trest usmrtil starší ženu zcela totožným způsobem. Okolnosti snižující stupeň společenské nebezpečnosti soud neshledal.

Při rozhodování o trestu vycházel soud z ustanovení § 23 odst. 1 tr. zák. o účelu trestu, podle § 31 odst. 1 tr. zák. při rozhodování o druhu trestu a jeho výměře zhodnotil stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného pro společnost, možnost jeho nápravy a jeho osobní poměry.

Soud tak vycházel z výše uvedených okolností určujících stupeň nebezpečnosti jednání obžalovaného pro společnost a shledal přitěžující okolnosti dle § 34 písm. b), k), l) tr. zák., když obžalovaný spáchal trestný čin pod bodem I. surovým způsobem, dále spáchal dva trestné činy a byl opakovaně pro trestné činy odsouzen. Polehčující okolnosti dle § 33 tr. zák. soud neshledal.

Při posuzování možnosti nápravy obžalovaného vycházel soud ze závěrů znalců z odvětví psychiatrie, sexuologie a zejména klinické psychologie, z nichž vyplývá, že vzhledem k trvalosti a charakteru osobností poruchy obžalovaného, jeho vysoké anetičnosti a agresivitě s přihlédnutím soustavnosti a charakteru páchané trestné činnosti, kdy vykonané tresty neměly pozitivní účinek a nelze

ani předpokládat významnější účinnost dalšího trestu, je prognóza jeho resocializace mimořádně nepříznivá.

Při hodnocení osobních poměrů obžalovaného vycházel soud z toho, že nemá žádnou kvalifikaci, v minulosti pracoval jako horník, naposledy byl zaměstnán jako operátor krátce ve firmě C [REDAKCE], je rozvedený, nemá vyživovací povinnosti, v České republice nemá žádný majetek, má dluhy vůči A. H [REDAKCE] (viz shora) a dále v souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody. Nemá závažnější zdravotní problémy.

Při ukládání trestu dále soud vycházel z toho, že stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného v bodě I., jak vyplývá z výše uvedeného, je mimořádně vysoký, když obžalovaný útočil na poškozenou s vysokou mírou brutality, jak je to zřejmé z rozsáhlých vnějších i vnitřních nálezů na těle poškozené, zejména poranění vnitřních struktur krku, přičemž obžalovaný cíleně a opakovaně i v tomto případě útočil na starší bezbrannou ženu, která naprosto neměla možnost se účinně bránit, útokem projevil morální bezcitnost, jako obvykle ve vztahu k ženám sledoval bezohledně sobecké cíle, když navazoval známosti prostřednictvím inzerátů, aby na nich parazitoval – v lepším případě z nich lákal finanční prostředky a zabezpečení, resp. je okrádal, při prosazování svých zájmů se vůči nim choval s výraznými projevy agresivity včetně toho, že je škrtil, i tento útok zapadá do tohoto schématu, způsobu života obžalovaného, který projevuje naprosto pohrdavý postoj k základním lidským hodnotám včetně lidského života. Současně, jak již bylo uvedeno výše, je mimořádně nepříznivá prognóza jeho resocializace, dokonce ani nelze předpokládat významnější účinnost uloženého trestu, účinná ochrana společnosti tak vyžaduje za splnění podmínek ustanovení § 29 odst. 1, 3 písm. a), b) tr. zák. uložení trestu odnětí svobody na doživotí. Soud proto obžalovanému uložil a to jako trest úhrnný za oba trestné činy za použití § 35 odst. 1 tr. zák. podle § 219 odst. 2 tr. zák. a § 29 odst. 3 tr. zák. výjimečný trest odnětí svobody na doživotí. V souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. byl obžalovaný zařazen k výkonu trestu do věznice se zvýšenou ostrahou.

Všeobecná zdravotní pojišťovna, Územní pracoviště Kladno, se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 51.343,10 Kč, a to nákladů na léčení poškozené J [REDAKCE]. Provedené důkazy prokazují, že tato škoda vznikla v příčinné souvislosti s úmyslným trestným

činem, pro který byl obžalovaný nyní uznán vinným, jehož se dopustil vůči poškozené J[REDACTED]. V souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. ř. byl proto obžalovaný zavázán k náhradě škody v uplatněné výši.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **j e možno podat odvolání do o s m i dnů** od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdaly.

V Praze dne 25. června 2008

**JUDr. Naděžda BITTNEROVÁ, v. r.
předsedkyně senátu**

*Za správnost vyhotovení :
Vlasta Horelová*

**Tento rozsudek ze dne 25. června 2008 nabyl právní moci dne 21. října 2008 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7To 119/2008
Doložku právní moci připojila dne 21. června 2017 Milena Kalná**

